

"Воли те твоја Клер"- Ивон Принц

"Воли те твоја Клер" је заиста посебна књига намењена свакој девојчици која пролази кроз пубертет. Баш због тога сам захвалан што сам је ја, као један дечак, прочитао.

Често сам мислио да девојчице мучи само шта ће обући, каква им је коса и који сјај за уста ставити... изгледа да сам погрешио. Књига говори о једној скоро па тринаестогодишњој девојчици Клер, стварима које је муче у одрастању, згодама и незгодама пубертета и како се она бори са тим... Књижевница Ивон Принц заиста без стида и страха, веома искрено, дели са нама јунакињин живот у најосетљивијем периоду-пубертету. Телесне промене кроз које пролазимо, разна помешана осећања, несигурност, бунтовност, заљубљеност, прихватање од стране другара... изгледа да ништа од тога не заобилази ни дечаке ни девојчице. Нисам могао ни да замислим да куповина првог прслучета за девојчице може бити толико стресна. Такође, ни све породице нису исте, и лако је осуђивати друге када не знамо кроз какву муку они пролазе. Најбољи пример за то нам је Полова породица. Колико једно дете може да испашта због одлука својих родитеља али исто тако, како дете у несређеној породици може да буде разумно и да у лошим стварима увек види и нешто позитивно.

Једна повучена, мало несигурна и обична девојчица, без пријатеља, за коју разумевања и времена немају ни родитељи због својих послова, користи своју машту како би испунила празнину и самоћу коју осећа и ствара замишљену другарицу. То је Елса, која је нешто скроз супротно од Клер.

Свидело ми се што у књизи нема улепшавања ствари и називање осећања и догађаја лепшим именом. Ту су и прве симпатије, неузвраћене и нереалне љубави, љубомора, такмичења, упоређивање, посматрање сопственог тела, осећај срама и повређености... Све сам разумео, нешто и доживео и осетио као и Клер, али једну ствар нисам могао ни да замислим. То је бити сам, без пријатеља и бити принуђен да маштом створиш некога ко ће ти помоћи да одрастеш и избориш се са суровим пубертетом. Имам брат близанца и ја никад нисам сам. Чак и кад због болести ја останем код куће а мој брат оде у школу, дан проведем гледајући на сат и чекајући када ће он да се врати. Све се заврши тако што се и он разболи, па болујемо заједно. Схватио сам, најтеже је бити сам. Зато сам разумео њену потребу за Елсом. Временом, Клер постаје зрелија, храбрија и свесна да је дошло време да се опусти и ужива у друштву нове другарице а да при томе да остане своја, не мењајући своју омиљену пиџаму са ликом Спајдермена ни своју омиљену занимацију-стрипове. То је Клер.

Књига је намењена свим пубертетлијама како би знали да нису сами у тим осећањима, али и родитељима како би схватили да је најбитније да имамо управо њих ко највећу подршку.